VERORDENING (EG) Nr. 3127/94 VAN DE COMMISSIE

van 20 december 1994

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2967/85 houdende nadere bepalingen voor de toepassing van het communautaire indelingsschema voor geslachte varkens

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3220/84 van de Raad van 13 november 1984 tot vaststelling van het communautaire indelingsschema voor geslachte varkens (1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3513/93 (2), en met name op artikel 5, lid 1,

Overwegende dat bij de laatste wijziging van Verordening (EEG) nr. 3220/84 gedeeltelijke versnijding van het geslachte varken is toegestaan om het totaalgewicht van alle dwarsgestreepte spieren te bepalen ; dat in Verordening (EEG) nr. 2967/85 van de Commissie (3) de nieuwe schattingsmethode nader moet worden bepaald, en met name het te versnijden aantal karkassen en de nieuwe versnijdingsmethode ; dat toepassing van gedeeltelijke versnijding tot gevolg heeft dat de standaardfout bij de schatting opnieuw moet worden bepaald ;

Overwegende dat de procedure voor de toelating van nieuwe indelingsmethoden moet worden verbeterd door invoering van een protocol in twee delen en door te bepalen welke gegevens dit protocol moet omvatten ;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor varkensvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 2967/85 wordt als volgt gewijzigd :

1. Artikel 3 wordt vervangen door :

„*Artikel 3*

1. De methoden voor de raming van het magervleesaandeel van geslachte varkens die als indelingsmethode in de zin van artikel 2, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 3220/84 worden geaccepteerd, moeten gebaseerd zijn op een representatief monster van de nationale of regionale varkensvleesproduktie, waarop de ramingsmethode betrekking heeft, bestaande uit ten minste 50 geslachte dieren waarvan het magervleesaandeel is vastgesteld overeenkomstig de in bijlage I aangegeven versnijdingsmethoden en een in nationaal verband vastgestelde methode van snelle beoordeling van het geslachte dier waarbij gebruik wordt gemaakt van dubbele regressie of een andere statistisch verantwoorde werkwijze die minstens even nauwkeurig is als een standaardregressietechniek op 120 geslachte dieren volgens de in bijlage I aangegeven methode.

2. De indelingsmethode wordt bovendien slechts geaccepteerd op voorwaarde dat de wortel uit het gemiddelde van de gequadrateerde afwijkingen van de fouten, gemeten bij nul, kleiner dan 2,5 is.

3. De Lid-Staten delen de Commissie via een protocol mee welke indelingsmethoden zij voor hun grondgebied wensen toe te passen ; in dat protocol wordt de versnijdingsproef beschreven en worden de beginselen van de bedoelde methoden aangegeven, alsmede de vergelijkingen die worden toegepast om het percentage mager vlees te schatten. Het protocol bestaat uit twee delen met de in bijlage II vermelde gegevens. Het eerste deel van het protocol wordt de Commissie voorgelegd vóórdat de versnijdingsproef plaatsvindt.

De Lid-Staten worden volgens de procedure van artikel 24 van Verordening (EEG) nr. 2759/75 op basis van het door hen voorgelegde protocol gemachtigd om een of meer indelingsmethoden op hun grondgebied toe te passen.

4. De toepassing van de indelingsmethoden moet in alle opzichten beantwoorden aan de beschrijving in het toelatingbesluit van de Gemeenschap."

2. De bijlage bij deze verordening wordt als bijlage I en bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 2967/85 gevoegd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1995.

(1) PB nr. L 301 van 20. 11. 1984, blz. 1.
(2) PB nr. L 320 van 22. 12. 1993, blz. 5.
(3) PB nr. L 285 van 25. 10. 1985, blz. 39.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 20 december 1994.

Voor de Commissie
René STEICHEN
Lid van de Commissie

BIJLAGE

„BIJLAGE I

1. De raming van het mager-vleesaandeel is gebaseerd op de versnijding van de vier belangrijkste deelstukken. De versnijding wordt volgens de referentiemethode uitgevoerd.

2. Het referentieaandeel mager vlees wordt als volgt berekend:

$$y = 1{,}3 \times 100 \times \frac{\text{gewicht van de haas + gewicht van het mager vlees (inclusief bindweefsel) in schouder, karbonadestreng, ham en buik}}{\text{gewicht van de haas + gewicht van de versneden deelstukken + gewicht van de overige deelstukken}}$$

Het gewicht van het mager vlees in deze vier deelstukken wordt berekend door van het totaalgewicht ervan vóór versnijding het totaalgewicht van alle andere bestanddelen dan het mager vlees in die vier deelstukken af te trekken.

BIJLAGE II

1. In het eerste deel van het protocol moet een gedetailleerde beschrijving van de versnijdingsproef worden gegeven, en meer in het bijzonder:
   — de proefnemingsperiode en het tijdschema voor de volledige toelatingsprocedure,
   — het aantal slachthuizen en de adressen daarvan,
   — de beschrijving van de bij de beoordelingsmethode betrokken varkenspopulatie,
   — een beschrijving van de in verband met de gekozen steekproef gebruikte statistische methoden,
   — de beschrijving van de nationale snelle-beoordelingsmethode,
   — de juiste aanbiedingsvorm van de te versnijden geslachte varkens.

2. In het tweede deel van het verslag moet een gedetailleerde beschrijving van de uitkomsten van de versnijdingsproef worden gegeven, en meer in het bijzonder:
   — een beschrijving van de in verband met de gekozen steekproefmethode gebruikte statistische methoden,
   — de wiskundige vergelijking die toegepast of gewijzigd zal worden,
   — een weergave van de resultaten in cijfers, tabellen en grafieken,
   — een beschrijving van de nieuwe apparatuur,
   — de limiet inzake het gewicht van de varkens waarvoor de nieuwe methode kan worden aangewend en alle andere beperkingen ten aanzien van de toepassing van de mehode in de praktijk".
